

✧ Texty na tento týden – Mk 5:22–24.35–43; 1Pt 5:6.7; Gn 37:17–28; L 16:13; Ř 6:16; 1K 15:26

✧ Základní verš

„A vůbec všechno pokládám za ztrátu, neboť to, že jsem poznal Ježíše, svého Pána, je mi nade všechno. Pro něho jsem všechno ostatní odepsal a pokládám to za nic...“ (Fp 3:8)

Ve chvíli, kdy Adam a Eva jedli ze stromu poznání dobrého a zlého, pocítili svou první ztrátu – ztrátu nevinnosti. Namísto ztracené nevinnosti vstoupilo do jejich života sobectví, zmatek, vina a snaha ovládat druhého a vyvyšovat se nad něj.

Krátce po pádu do hříchu byli svědky první ztráty života, když Bůh zakryl jejich nahotu zvířecí kůží. Kromě toho jim Bůh zabránil v přístupu ke stromu života, aby z něj nemohli jíst, a tak žít věčně. Přišli také o svůj dokonalý domov v rajské zahradě. Po nějaké době pak ztratili svého syna Ábela, kterého o život připravil jejich prvorozený syn Kain. Během času jeden z nich ztratil svého životního partnera. A nakonec ten, který přežil, přišel o vlastní život. Následkem jednoho špatného rozhodnutí došlo k tolika bolestným ztrátám.

Ano, všichni známe realitu bolesti a ztráty. Jestliže taková ztráta dopadne na naši rodinu, prožíváme ji skutečně hluboce. Není se co divit. V rodině přece máme ty nejužší vazby, a proto ztráty v rodině jsou pro nás nejtěžší.

Tento týden se budeme věnovat životu rodiny ve chvílích, kdy něco důležitého ztrácíme.

✧ Týden ve zkratce:

- Ztráta zdraví
- Ztráta důvěry - nevěra
- Ztráta důvěry - násilí
- Ztráta svobody
- Ztráta života
- Podněty k zamyšlení

NE 26. května – Ztráta zdraví

Mt 15:22-25 „²²A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: „Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Má dcera je zle posedlá.“ ²³Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a žádali ho: „Zbav se jí, vždyť za námi křičí!“ ²⁴On odpověděl: „Jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“ ²⁵Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi!““

Mk 5:22-24.35-43 „²²Tu přišel jeden představený synagógy, jménem Jairo, a sotva Ježíše spatřil, padl mu k nohám ²³a úpěnlivě ho prosil: „Má dcera umírá. Pojd, vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a žila!“ ²⁴Ježíš odešel s ním. Velký zástup šel za ním a tlačil se na něj. ... ³⁵Když ještě mluvil, přišli lidé z domu představeného synagógy a řekli: „Tvá dcera zemřela; proč ještě obtěžuješ Mistra?“ ³⁶Ale Ježíš nedbal na ta slova a řekl představenému synagógy: „Neboj se, jen věř!“ ³⁷A nedovolil nikomu, aby šel s ním, kromě Petra, Jakuba a jeho bratra Jana. ³⁸Když přišli do domu představeného synagógy, spatřil velký rozruch, pláč a kvílení. ³⁹Vešel dovnitř a řekl jim: „Proč ten rozruch a pláč? Dítě neumřelo, ale spí.“ ⁴⁰Oni se mu posmívali. Ale on všechny vyhnal, vzal s sebou otce dítěte, matku a ty, kdo byli s ním, a vstoupil tam, kde dítě leželo. ⁴¹Vzal ji za ruku a řekl: „Talitha kum,“ což znamená: „Děvče, pravím ti, vstaň!“ ⁴²Tu děvče hned vstalo a chodilo; bylo jí dvanáct let. A zmocnil se jich úžas a zděšení. ⁴³Ježíš jim přísně nařídil, že se to nikdo nesmí dovědět, a řekl, aby jí dali něco k jídlu.“

Mt 15:22-28 „²²A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: „Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Má dcera je zle posedlá.“ ²³Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a žádali ho: „Zbav se jí, vždyť za námi křičí!“ ²⁴On odpověděl: „Jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“ ²⁵Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi!“ ²⁶On jí odpověděl: „Neslušíš se vzít chléb dětem a hodit jej psům.“ ²⁷A ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psi se živí z drobtů, které spadnou ze stolu jejich pánů.“ ²⁸Tu jí Ježíš řekl: „Ženo, tvá víra je veliká; staň se ti tak, jak chceš.“ A od té hodiny byla její dcera zdráva.“

L 4:38.39 „³⁸Povstal a odešel ze synagógy do Šimonova domu. Šimonova tchyně byla soužena silnou horečkou; i prosili ho za ni. ³⁹Postavil se nad ní, pohrozil horečce a ta ji opustila. Ihned vstala a obsluhovala je.“

J 4:46-54 „⁴⁶Přišel tedy opět do Kány Galilejské, kde předtím proměnil vodu ve víno. V Kafarnaum byl jeden královský služebník, jehož syn byl nemocen. ⁴⁷Když uslyšel, že Ježíš přišel z Judska do Galileje, vydal se k němu a prosil ho, aby přišel a uzdravil jeho syna, který byl už blízek smrti. ⁴⁸Ježíš mu odpověděl: „Neuvidíte-li znamení a zázraky, neuvěříte.“

⁴⁹Královský služebník mu řekl: „Pane, pojď, než mé dítě umře!“ ⁵⁰Ježíš mu odpověděl: „Vrať se domů, tvůj syn je živ!“ Ten člověk uvěřil slovu, které mu Ježíš řekl, a šel. ⁵¹Ještě když byl na cestě, šli mu naproti jeho sluhové a oznámili mu: „Tvůj syn žije.“ ⁵²Zeptal se jich, v kterou hodinu se mu začalo dařit lépe. Odpověděli mu: „Včera hodinu po poledni mu přestala horečka.“ ⁵³Tu otec poznal, že to bylo právě v tu chvíli, kdy mu Ježíš řekl: „Tvůj syn je živ.“ A uvěřil on i všichni v jeho domě. – ⁵⁴Toto druhé znamení učinil Ježíš opět v Galileji, kam přišel z Judska.“

Ž 22:2 „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám.“

Jb 42:5 „Jen z doslechu o tobě jsem slyšel, teď však jsem tě spatřil vlastním okem.“

2K 1:3-5 „³Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy! ⁴On nás potěšuje v každém soužení, abychom i my mohli těšit ty, kteří jsou v jakékoli tísní, tou útěchou, jaké se nám samým dostává od Boha. ⁵Jako na nás v hojnosti přicházejí utrpení Kristova, tak na nás skrze Krista přichází v hojnosti i útěcha.“

PO 27. května – Ztráta důvěry - nevěra

1Ppt 5:6.7 „⁶Pokořte se tedy pod mocnou ruku Boží, aby vás povýšil v ustanovený čas. ⁷Všechnu „svou starost vložte na něj“, neboť mu na vás záleží.“

1J 4:18 „Láska nezna strach; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.“

Jk 5:16 „Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.“

Mt 6:14.15 „¹⁴Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec; ¹⁵jestliže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení.“

ÚT 28. května – Ztráta důvěry - násilí

Ž 15:1-3 „¹Hospodine, kdo smí pobývat v tvém stanu, kdo smí bydlet na tvé svaté hoře? ²Ten, kdo žije bezúhonně, ten, kdo jedná spravedlivě, ten, kdo ze srdce zastává pravdu, ³nemá pomlouvačný jazyk, druhému nedělá nic zlého, na svého druha nekydá hanu...“

Gn 37:17-28 „¹⁷Muž mu řekl: „Odtáhli odtud. Slyšel jsem, jak říkají: „Pojďme do Dótanu.““ Josef tedy šel za svými bratry a nalezl je v Dótanu. ¹⁸Jakmile ho v dálce spatřili, ještě než se k nim přiblížil, smluvili se proti němu, že ho usmrtí. ¹⁹Řekli si mezi sebou: „Hle, mistr snů sem přichází!“ ²⁰Pojďte, zabijme ho! Pak ho vhodíme do některé cisterny a řekneme: Sežrala ho divá zvěř. A uvidíme, co bude z jeho snů!“ ²¹Když to uslyšel Rúben, rozhodl se vysvobodit ho z jejich rukou. Zvolal: „Přeče ho nebudeme ubíjet!“ ²²Dále jim Rúben řekl: „Neprolévejte krev. Vhodte ho do cisterny, která je ve stepi, ale ruku na něj nevztahujte!“ Chtěl ho z rukou bratrů vysvobodit a přivést k otci. ²³Jakmile Josef přišel k bratrům, strhli z něho suknicí, tu suknicí pestře tkanou, kterou měl na sobě. ²⁴Vzali ho a hodili do cisterny. Cisterna byla prázdná, bez vody. ²⁵Pak se posadili, aby jedli chléb. Tu se rozhlédli a spatřili, jak od Gileádu přichází karavana Izmaelců; jejich velbloudi nesli ladanum, mastix a masť. Táhlí s tím dolů do Egypta. ²⁶Juda řekl bratrům: „Čeho tím dosáhneme, když svého bratra zabijeme a jeho krev zatajíme? ²⁷Pojďte, prodáme ho Izmaelcům, ale sami na něho nesahejme; vždyť je to náš rodný bratr.“ Bratři ho uposlechli. ²⁸Když midjánští obchodníci jeli kolem, vyťáhli Josefa z cisterny a prodali ho Izmaelcům za dvacet šekelů stříbra. Ti přivedli Josefa do Egypta.“

2S 13:1-22 „¹Potom se přihodilo toto: Davidův syn Abšalóm měl krásnou sestru jménem Támar. Do ní se zamiloval Davidův syn Amnón. ²Amnón se tak soužil, že až pro svou sestru Támaru onemocněl; byla to panna a Amnónovi připadalo nemožné něco si s ní začít. ³Amnón však měl přítele jménem Jónadaba, syna Davidova bratra Šimey. Jónadab byl muž velmi protřelý. ⁴Ten se ho zeptal: „Proč tak den ode dne chřadneš, královský synu? Nepovíš mi to?“ Amnón mu odvětil: „Miluji Támaru, sestru svého bratra Abšalóma.“ ⁵Jónadab mu poradil: „Ulehni na lůžko a předstírej nemoc. Tvůj otec se na tebe přijde podívat a ty mu řekneš: „Nechť přijde prosím má sestra Támar a posilní mě jídlem. Ale at dělá ten posilující pokrm před mými očima, abych se mohl dívat a jíst z jejích rukou.““ ⁶Amnón tedy ulehl a předstíral nemoc. Král se na něho přišel podívat. Amnón králi řekl: „Nechť přijde prosím má sestra Támar a udělá před mými očima dvě srdíčka, abych se z její ruky posilnil.“

⁷David poslal k Támaře do domu vzkaz: „Jdi prosím do domu svého bratra Amnóna a udělej mu posilující pokrm.“
⁸Támar tedy šla do domu svého bratra Amnóna. On ležel. Vzala těsto, uhněta je a před jeho očima udělala srdíčka a připravila je. ⁹Pak vzala pánev a vyklopila je před něho, ale on odmítl jíst. Poručil: „Ať jdou všichni pryč!“ Všichni tedy šli pryč. ¹⁰Pak řekl Amnón Támaře: „Přines ten posilující pokrm do pokojíka a já se posilím z tvé ruky.“ Támar vzala srdíčka, která udělala, a přinesla je do pokojíka svému bratru Amnónovi. ¹¹Když k němu však přistoupila, aby mu dala jíst, uchopil ji a řekl jí: „Pojď, spi se mnou, má sestro!“ ¹²Odvětila mu: „Ne, můj bratře, neponižuj mne! To se v Izraeli přece nedělá! Nedopouštěj se té hanebnosti!“ ¹³Kam bych se poděla se svou potupou? A ty budeš v Izraeli jako nějaký hanebný bloud. Promluv nyní s králem, on mě tobě neodepře.“ ¹⁴On však na to nedal a neposlechl; zmocnil se jí, ponížil ji a spal s ní. ¹⁵Pak ji však Amnón začal převelice nenávidět. Nemávil, kterou k ní pociťoval, byla větší než láska, kterou ji miloval. Amnón jí poručil: „Ihned odejdi!“ ¹⁶Řekla mu: „Nemám proč. To, že mě vyháníš, je mnohem větší zlo než předešlé, jehož ses na mě dopustil.“ Ale on ji nechtěl slyšet. ¹⁷Zavolal mládence, který mu posluhoval, a poručil: „Ať ji hned ode mne vyvedou! A zavři za ní dveře.“ ¹⁸Měla na sobě pestře tkanou suknicí; takové řízy totiž oblékaly královské dcery panny. Jeho sluha ji tedy vyvedl a zavřel za ní dveře. ¹⁹Támar si posypala hlavu prachem a roztrhla pestře tkanou suknicí, kterou měla na sobě, položila si ruku na hlavu a odcházela s úpěnlivým nářkem. ²⁰Její bratr Abšalóm se jí zeptal: „Nebyl s tebou tvůj bratříček Amnón? Ale teď, má sestro, mlč. Je to tvůj bratr, nepřipouštěj si to k srdci.“ Zneuctěná Támar se usídlila v domě svého bratra Abšalóma. ²¹Když král David uslyšel o všech těchto věcech, velice vzplanul. ²²Abšalóm už nepromluvil s Amnónem ani v dobrém ani ve zlém. Abšalóm totiž Amnóna nenáviděl, protože ponížil jeho sestru Támaru.“

2Kr 16:3 „Chodil po cestě králů izraelských. Dokonce dal svého syna provést ohněm podle ohavností pronárodů, které Hospodin před Izraelci vyhnal.“

2Kr 17:17 „Prováděli své syny a dcery ohněm, obírali se věštěním a hadačstvím a propůjčovali se k činům, které jsou zlé v Hospodinových očích, a tak ho uráželi.“

2Kr 21:6 „Svého syna provedl ohněm, věštil z oblaků a obíral se hadačstvím, ustanovil vyvolávače duchů a jasnovidce; dopouštěl se mnohého, co je zlé v očích Hospodina, a tak ho urážel.“

Ř 13:10 „Láska neudělá bližnímu nic zlého. Je tedy láska naplněním zákona.“

Ef 3:20 „Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit nade všechno víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit.“

ST 29. května – Ztráta svobody

1J 2:16.17 „¹⁶Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá, není z Otce, ale ze světa. ¹⁷A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky.“

2Pt 2:19 „Slibují jim svobodu, ale sami jsou služebníky záhuby. Co se člověka zmocní, tím je zotročen.“

L 16:13 „Žádný sluha nemůže sloužit dvěma pánům. Neboť jednoho bude nenávidět, a druhého milovat, k jednomu se přidá, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i majetku.“

Ř 6:16 „Víte přece, když se někomu zavazujete k poslušné službě, že se stáváte služebníky toho, koho posloucháte – buď otročíte hříchu, a to vede k smrti, nebo posloucháte Boha, a to vede k spravedlnosti.“

Jk 1:13-15 „¹³Kdo prochází zkouškou, ať neříká, že ho pokouší Pán. Bůh nemůže být pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší. ¹⁴Každý, kdo je v pokušení, je sváděn a váben svou vlastní žádostivostí. ¹⁵Žádostivost pak počne a porodí hřích, a dokonáný hřích plodí smrt.“

Ga 5:24 „Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony.“

Ř 6:8-13 „⁸Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít. ⁹Vždyť víme, že Kristus, když byl vzkříšen z mrtvých, už neumírá, smrt nad ním už nepanuje. ¹⁰Když zemřel, zemřel hříchu jednou provždy, když nyní žije, žije Bohu. ¹¹Tak i vy počítejte s tím, že jste mrtvi hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši. ¹²Nechť tedy hřích neovládá vaše smrtelné tělo, tak abyste poslouchali, čeho se mu zachce; ¹³ani nepropůjčujte hříchu své tělo za nástroj nepravosti, ale jako ti, kteří byli vyvedeni ze smrti do života, propůjčujte sami sebe a své tělo Bohu za nástroj spravedlnosti.“

Ř 13:14 „Nýbrž oblečte se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.“

ČT 30. května – Ztráta života

1K 15:26.27 „²⁶Jako poslední nepřítel bude přemožena smrt, ²⁷vždyť „pod nohy jeho podřídil všechno“. **Je-li řečeno, že je mu podřízeno všechno, je jasné, že s výjimkou toho, kdo mu všechno podřídil.**“

1K 15:21-25.28 „²¹A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtnýchvstání: ²²jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. ²³Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho. ²⁴Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otcí. ²⁵Musí totiž kralovat, „dokud Bůh nepodmaní všechny nepřátele pod jeho nohy“. ... ²⁸Až mu bude podřízeno všechno, pak i sám Syn se podřídí tomu, kdo mu všechno podřídil, a tak bude Bůh všechno ve všem.“

Ko 3:4 „Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě.“

Ř 8:31-39 „³¹Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? ³²On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? ³³Kdo vznesе žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! ³⁴Kdo je odsoudit? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! ³⁵Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? ³⁶Jak je psáno: „Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku.“ ³⁷Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. ³⁸Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ³⁹ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“

Zj 21:4 „A setře jim každou slzu z očí. A smrti již nebude, ani žalu ani nářku ani bolesti už nebude – neboť co bylo, pomínulo.“

1K 15:52-58 „⁵²Naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. ⁵³Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. ⁵⁴A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil! ⁵⁵Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň? ⁵⁶Zbraní smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona. ⁵⁷Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! ⁵⁸A tak, moji milovaní bratři, buďte pevní, nedejte se zvíkat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.“

PÁ 31. května – Podněty k zamyšlení

Mnoho lidí svou závislostí trpí. Stali se otroky vlastních tužeb a často přišli o peníze, zaměstnání, zdraví a vlastní svobodu. Ale Ježíš přišel, aby nám daroval svobodu od hříchu a od všech našich závislostí. Platí přece: „Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni.“ (J 8,36) Ježíš navíc zaslíbil, že bude vždy s námi (Mt 28,20; Iz 43,2), nejsme proto v tomto zápasu sami. Musíme si znovu a znovu uvědomovat, že jde o „boj Hospodinův“ (1S 17,47) a že nám zaslíbil vítězství (1Pt 1,3–9). Dnes se můžeme vydat na cestu vítězství nad jakoukoli závislostí. Můžeme přijmout svobodu, po níž toužíme a kterou nám chce Bůh darovat. Neznamená to, že nebudeme zápasit, nebo že dokonce někdy znovu neselžeme a nepadneme. Dobrou zprávou však je, že Hospodin stojí při nás, chce nám pomoci a nikdy se nás nevzdá – a to ani tehdy, když jsme my sami připraveni zlomit nad sebou hůl. A samozřejmě není nic špatného na tom, že člověk vyhledá odbornou pomoc – právě naopak! Tak jako může Bůh použít moudrost a obdarování lékařů, aby nám s našimi zdravotními problémy pomohl, Pán může použít i odborného poradce, psychologa nebo psychiatra, aby nám pomohl z naší závislosti.

„Když nás obklopují těžkosti a soužení, potřebujeme se utíkat k Bohu a s důvěrou očekávat pomoc od něho, který má moc zachránit a sílu osvobodit. Prosme o Boží požehnání. Modlitba je naší povinností a nutností. Nezanedbávajme však ani chválu! Neměli bychom častěji děkovat tomu, který je dárce všech požehnání? Měli bychom se učit vděčnosti. Často bychom měli rozjímat a také mluvit o Božím milosrdenství, chválit a velebit jeho svaté jméno – a to i tehdy, když procházíme zármutkem a utrpením.“ (2SM 268)

Mt 28:20 „A uče je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Iz 43:2 „Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí.“

1S 17:47 „A celé toto shromáždění pozná, že Hospodin nezachraňuje mečem a kopím. Vždyť boj je Hospodinův. On vás vydá do našich rukou.“

1Pt 1:3-9 „³Veleben buď Bůh a Otec Pána našeho Ježíše Krista, neboť nám ze svého velikého milosrdenství dal vzkříšením Ježíše Krista nově se narodit k živé naději. ⁴Dědictví nehnynoucí, neposkvěněné a nevodnoucí je připraveno pro vás v nebesích ⁵a Boží moc vás skrze víru střeží ke spasení, které bude odhaleno v posledním čase. ⁶Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, ⁷aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus. ⁸Ač jste ho neviděli, milujete ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho věříte a jásáte nevýslovnou, vznešenou radostí, ⁹a tak docházíte cíle víry, spasení duší.“

Otázky k rozhovoru

1. Jakou roli hraje odpuštění v případech ztráty důvěry a v období uzdravování narušeného vztahu? (Mt 6,12–15; 18,21.22). „Láska ... nepočítá křivdy.“ (1K 13,5)

Mt 6:12-15 „¹²A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili lidem, kdo se provinili proti nám. ¹³A nevydej nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého. ¹⁴Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec; ¹⁵jestliže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení.“

Mt 18:21.22 „²¹Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?“ ²²Ježíš mu odpověděl: „Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.““

1K 13:5 „Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy.“

2. Jaký význam má přemýšlení o Božím milosrdenství v době, kdy procházíme obdobím zármutku a utrpení?

3. Jakým způsobem může vaše církevní společenství jako celek pomoci těm, kteří prožívají zármutek nad ztrátou milovaného člověka?

